

ЗНАК БІДИ!

БАЙДУЖІСТЬ ТУБЕРКУЛЬОЗУ НЕ ВИЛІКУЄ

Віталій ТАПАЦЮК.

Минулого тижня заступник голови райдержадміністрації Світлана Гасяк із головним лікарем центральної районної, Острожецьких районної та протитуберкульозної лікарень, міжрайонної санепідстанції обговорили ситуацію, яка склалася у районі із захворюваністю на туберкульоз. А ситуація справді невтішна. Торік у районі було 85 громадян, хворих активною формою цієї недуги, виявлено 43 випадки плюс 7 рецидивів первинної захворюваності активною формою туберкульозу. Зареєстровано 13 випадків занедбаності хвороби, 8 жителів району померли. Можливо, ця статистика сама по собі багатьом ні про що не свідчить. А ось із розрахунку на 100 тисяч населення від неї віддає небезпечною тривогу. Показники кількості хворих, первинної захворюваності активною формою туберкульозу вперше не тільки затінили середньообласні, а й перевищили епідемічний поріг. Це стосується й інших пераметрів ситуації із туберкульозом у районі. Саме на цьому наголошував заступник головного лікаря ЦРЛ Василь Семенюк. На його думку, проблема туберкульозу не стільки медична, як соціальна, бо ця недуга, як правило, супутня особам, які ведуть аморальний спосіб життя. У лікарів є достатньо матеріальних, медичних ресурсів, щоб спутати епідемію. Але цього можна досягти у разі, якщо хворі бажають досягти позитивного ефекту у лікуванні. Та про який зцілюючий ефект можна вести мову, коли торік 12-х хворих довелося залучати до лікування через суд. Доки тривала судова процедура, семеро пацієнтів протитуберкульозної лікарні зволили явитися у медичний заклад, один помер, а четверо й досі залишаються необстеженими.

Серйозні аргументи навів головний лікар протитуберкульозної лікарні. Уже його звернення до начальника райвідділу міліції із проханням, щоб правоохоронець хоча б на півгодини щодня з'являвся у лікарні, свідчить про те, що медики мають справу переважно із соціальними особами. І не приховував Юрій Костянтинович, що воліє одного хворого взагалі не бачити у медзакладі, бо той не лікується, а швидко тероризує і знищується над медперсоналом. До речі, найбільше проблем у острожецьких лікарів якраз із пацієнтами із населених пунктів нашого району. Вони, як кажуть, і нерви витріпають, і душу дістануть.

Турбує, що торік у районі виявлено 5 дітей, котрі захворіли на туберкульоз. До речі, усі вони із благополучних сімей. На жаль, у 2007 р. було зафіксовано прикрий факт: діти масово відмовлялися від проведення так званих проб Манту.

У районі зареєстровано зо два десятки населених пунктів, де неблагополучна ситуація із туберкульозом. Однак деякі сільські голови подекуди займають інертну позицію. Про це, зокрема, свідчить і проведення флюорообстеження, яке люди зачастую ігнорують, а сільські голови зі своїми владними повноваженнями чи власним авторитетом у той час наче кризу воду провалюються. Люди мають зрозуміти: туберкульоз – це зараза, яка за людської байдужості і пасивності має неабиякі шанси завдати шкоди здоров'ю і вкоротити віку мільйонам світличників. Недарма питання боротьби із тією недугою нині на порядку денному не тільки у медиків, а й у державних чиновників.

Протокольні доручення передбачають числені заходи із виявлення хворих на туберкульоз і їх обстеження, створення їх реєстру, підвищення ефективності протиепідемічних заходів. Крім медичного компоненту враховані профілактичні можливості інших служб та установ, зокрема, райвідділу міліції, управління праці та соціалістичну населення, районного центру зайнятості. Не дивно, що їх керівники взяли участь у нараді.

Головний лікар ЦРЛ Ярослав Данильчук, перефразовуючи відомий вислів, наголосив: – Ми можемо не зауважувати хвороби, але ми не можемо не дихати. Відтак туберкульоз, якщо його нейтралізацію не займатися, може поширюватися у геометричній прогресії, а наслідки цього – плачевні і навіть трагічні. Отож, виявити хворого на туберкульоз, ізолювати його, пролікувати і вилікувати – ось ланцюжок заходів, міцність кожної ланки у якому залежить і від медиків, і від правоохоронців, і від чиновників. І, нарешті, від кожного з нас...